

पद ३०

(राग: पिलु - ताल: दीपचंदी)

नित्य वंदू त्या माणिकपायां । प्रणवरूपें भासे ही जेथे माया ॥ध्रु .॥
पूर्णकृपें कृपा बोलवेना । अनुभवेन अनुभवही साहीना । बोधें बोद
जाहली कल्पना । मृत्यु पावली स्फूर्ती वासना ॥१॥ अहंब्रह्मास्मि
वृत्ती गळाली । ऐक्यतेची समाधि हरपली । शून्यविद्येची वार्ता
निमाली । कवणा सांगू हे गति कैसी झाली ॥२॥ ज्ञानमार्ताण्डोदय
झाला । भास विवर्त विरोनी गेला । सहज माणिक होऊनि ठेला ।
हा ही अर्थ समूळ वाया गेला ॥३॥